Чжсан – Благодаря. Но чаят не заменя беседата с мъдреца!

/Излиза Ин-чи и Хуцзян, които се разхождат в градината. В ръцете на Ин-чи – цвети, в ръцете на Хуцзян – два гадъра. Поразен от хубостта на Ин-чи, Чжсан хвърля фалшива за ръкава и се отдръпва в сянката на вербата. Не може да откъсне очи от лицето на хубавицата./

/Пее/

~~Ах, аз ще узная~~ – Ах, аз ще узная

~~? Отова, що видях~~ – Това, що видях

~~Видях нежна красота~~ – Нежна, в съня ми.

~~Отсъствуй години~~ – Стотици години

~~Откак ми се появили~~ – Откакто видях

~~Моя сън – и нямам покой~~ – Моя сън – и сън аз не зная.

~~Държи ръката~~ – Ръката държи

~~Дивен бокор,~~ – Чуден бокор,

~~Ръка~~ Бот бокор по-прекрасна ~~от бокора~~ ръцица.

На възел косата –

~~Възела на косите~~ – плетена прическа –

~~С жалфиши скрепен~~ – корона, скрепена с карфица.

~~Плетена прическа с корона.~~

Какво ~~лице~~ в Хуанхе – звезда – очи

~~Във Хуанхе – очите,~~